

כהן-הלכה בשדות



כלכלי" לבסוף הסכים אביה, חקלאי וותיק, בן אחת המשפחות הוותיקות ביותר של פתח-תקוה. עם אלפיים לירות ביד, יצאה תמרה למיב-צע הגדול.

פחדה מן הפרה

היא התקשרה עם הכנסיה האיתלקית, חת-מה על חוזה לחכירת 40 דונם אדמה, שילמה פיצויים לכמה דייגים איתלקיים שישבו בחצר ובבתים וניגשו להקים את משקה. את שארית כספה השקיעה בקניית 30 כבשים, 100 תרנגולי הודו ואווזים. "החלטתי להת-חיל בדברים קטנים", אומרת היא, "כי לא העזתי להתעסק עם פרות — פשוט פחדתי מחיות כה גדולות".

לעזרתה הביאה משפחה ערבית מכפר מגר הסמוך, נתנה לה אחד משני הבתים למגורים, הבטיחה לשלם לה את שכר-העבודה המקו-ב, בתוספת אחושים מההכנסות של אחת החלקות של המשק. אולם המצב היה דחוק ביותר ולא חמד יכולה הצעירה הרוזה, בעלת הפנים החדים והתוקפניים, לעמוד בהתחיי-בות. פשוט לא היה לה כסף. אז היו הערבים ממשיכים את דברי הזהב של נשותיהם ומת-קיימים על פיתה וזיתים — ואתם תמרה עצמה — עד שהיה כסף.

הפחד נעלם

זה היה לפני שלוש שנים. כיום ידוע משק תמרה בכל רחבי הגליל והעמק. במקום 30 כבשים יש לה עתה עדר מטופח של 132 כבשים, 48 עזים, 10 פרות ושני סוסים. מל-בד המשפחה הראשונה, היה במשק כיום משפחת רועים בדואית, המטפלת בצאן ומש-פחה של עולים חדשים מצרפת העוסקת בע-בודות כלליות במשק. את העבודות הנוס-פות מבצעים פועלים יהודיים שנשלחים על-ידי לשכת העבודה.

אולם לא רק פחדה מפני פרות ובעלי-חיים גדולים אחרים נעלם. השנה החלה תמרה בעי-

בוד שטחים גדולים של אדמה. עליה מגדלת היא עגבניות מוקדמות, אשר צריכות להיר-מיע בשוק לפני שיוצף בתוצרת העמק והי-שרון. לצורך זה השקיעה את כל ההכנסות שהיו לה עד כה, קנתה שלוש משאבות גדו-לות להעברת מימי הכנרת אל שדותיה. הני-חה צינורות — ואף נכנסה לחובות. אם הי-יבול יצליח, יכניס סכומים גדולים מאוד, אשר גם הם יושקעו בקניית טרקטור ורכישת אדמה נוספת.

רק התחלה

אחת התופעות המפריעות ביותר לתמרה היא קינאתם של האנשים. במקרים רבים, כשהיא נזקקת לעזרתם של פקידים באחד ה-מוסדות או המשרדים הממשלתיים, עורמים הם לפניה קשיים על גבי קשיים. "הם אינם רוצים לראות איך שבחורה מצליחה בדברים שגברים רבים היו נכשלים בהם", אומרת היא.

אולם העדר חוש הגינטלמניות לא יאש את תמרה. היא שכרה עורך-דין קבוע, למד-לעמוד על זכויותיה ולערוך חוזים במזמ-ניות של ביזנסמן אמריקאי. היא הצליחה במידה כזאת שקשה להכיר בה את הבחורה הרגישה התל-אביבית, שהדירה שבה היא חיה עם אמה, דומה לאוסף מוזיאוני, ושעיסוקה החביב היה כתיבת שירים ליריים באנגלית רהוטה.

כי בינתיים פשטה תמרה את אופייה ה-קודם — עד אשר תגשים את חלומה: משק מבוסס, גדול שיקיים אותה ואת אמה בר-ווחה. אולם בזה לא יסתייכו שאיפותיה של תמרה, משם ואילך יתחיל שלב חדש בחייה. היא עצמה אינה יודעת עדיין מה ביוק יהיה הכיוון שתבחר בו. אולם אין כל ספק כי עוד נשמע הרבה עליה — ולא דווקא כבעלת משק משגשג על חוף הכנרת.

כי בתמרה כהן צפונים הכוחות האדירים. אשר מתחילת העולם דחפו צעירים לפרוץ גבולות ולכבוש שממות.



הפינג-אן. ליד בתי האבן עומד אוהל בדואים טיפוסי. כאן גרה משפחת הרועים שתמרה הביאה לספל בעדרה. היחסים בינה לבין הבדואי הגאה מצויינים הם. אין כמעט יום-שתמרה אינה נכנסת לאוהלו הנמוך, ללגום פינג'ן של קפה ריחני וטעים.



הרגע הגדולה. השמש שקעה מעבר להרי הגליל. שקט מוקלט ירד על הסביבה בעלת היופי המסחרר. העדר חוזר מן המרעה. כשרגל תמרה זהר בנה משיא ושל יום יצאה על העצים מרונני. בנה משיא ושל יום יצאה על העצים מרונני.